

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 509

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΝ ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΙΕΡΗ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν
Τούρκων πολιορκία τῆς Κερκύρας.
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἐν Οὐνιδσχωρ.
Ο ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ ΠΕΡΙ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ κοινῶν μυθιστορημάτων, ἅτινα κατ' αὐτὰς εἶδον τὸ φῶς ἐν τῇ ἀγγλικῇ φιλολογίᾳ, ἐν ἐπιγραφόμενον «Τὸ χρονικὸν τῆς Ῥοῦθ» προὔξενησεν ἀληθῆ κατὰ πλῆξιν εἰς τοὺς κριτικούς καὶ τοὺς ὁρίους. Τὸ ἀρτιφανὲς μυθιστόρημα δὲν ἐνδιατρίβει περὶ κοινωνικὸν τι ζήτημα, οὐτε παρέρχει μαθήματα πολιτικῆς οἰκονομίας, ὥς τι συνήθη ἐν Ἀγγλίᾳ· ἡ ὑπόθεσις αὐτοῦ εἶνε εἰλημμένη ἐκ τῆς Βίβλου, ἀλλὰ διὰ τὸ λίαν παράτολμον τῆς συλλήψεως οἱ εὐλαθεῖς θέλουσι τὸ καταδικάσαι ὡς ἀσεβὲς ἔργον. Ἡ τοῦ μυθιστορηματοῦ ἡρώς δὲν εἶνε ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς τοῦ Βοῦξ θερμίζουσα Ῥοῦθ, ἀλλὰ παρθένος τῆς Ἰερουσαλὴμ, θυγάτηρ τοῦ Ἀδραὰμ Βέν-Λε-βί, ἐμπορίου ὑφασμάτων, ὁ ἥρωας δὲ αὐτοῦ εἶνε ὁ ἴδιος Ἰησοῦς Χριστὸς! Ὁ συγγραφεὺς ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν τῆς Ῥοῦθ μετὰ θελήτηρον, καθιστῶντος τὸ ἔργον του ποίημα πλήρες αἰσθητικῆς καὶ ἀγνότητος. Ἡ κόρη κατέχεται ὑπὸ διαπύρου ἔρωτος πρὸς τὸν Χριστόν, τὸν ὅποιον ἰδοῦσα τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ πατρὸς ἐλθόντα ὅπως ἀγοράσῃ ὑφασμά τι, παρακαλεῖ τὸν συνοδεύοντα τὸν διδάσκαλον ἀπόστολον Ματθαῖον ὅπως τῇ δούλῃ ἡ ἄδεια νὰ κόψῃ καὶ ράψῃ διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ δι' ἐκεῖνον προωρισμένον ἔνδυμα. Ὁ Ἰησοῦς τῇ χορηγεῖ τὴν ἄδειαν μειδιῶν, μετ' ὀλίγων δ' ἐπανελθὼν μόνος εἰς τὸ ἐργαστήριον, καὶ θείας τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς κόρης, τὴν εὐλογεῖ. Ἀλλὰ τὸν ἔρωτα τῆς Ῥοῦθ μάλῶν ὁ μνηστὴρ αὐτῆς Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης προβίβει ἐκ ζηλοτυπίας τὸν Χριστόν εἰς τοὺς ἐχθρούς του. Ἐκ τοιαύτης βάσεως ἀνέπτυξεν ὁ συγγραφεὺς τὸ πρωτότυπον ἔργον του, ἐν τῷ ὁποίῳ λίαν ἐκπαινοῦνται πρὸς τοὺς ἄλλους αἱ περιγραφαὶ τῶν μυθωδῶν θησαυρισμάτων τῆς ἀγίας πόλεως, τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἡρώδου καὶ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ αὐτοῦ πολυτελείας.

— Ἐξεδόθη πρόσφατως ἐν Παρίσις βιβλίον περὶ τοῦ διασώματος μουσικοῦ Ριχάρδου Βάγνερ, κατὰ πηγὰς ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου προερχομένης. Ὁ συγγραφεὺς ἐνδιατρίβει λεπτομερῶς περὶ τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ μουσικοῦ, μυστὶ τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ Βάγνερ ἀγωγὴν καὶ εἰς τὰς περὶ μουσικῆς καὶ θεάτρου ιδέας αὐτοῦ· καὶ οὕτω λαμβάνει τις πλήρη γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ παραδόξου πνεύματος, ὅπερ διήλθε διὰ πολλῶν φάσεων.

— Ἐκθεσις Λιθερπούλης. Κατὰ τὸ 1886 γενήσεται ἐν Λιθερπούλῃ διεθνὴς ἐκθεσις ὅπως συνχρόστῳσιν ἐπὶ ταῦτο πᾶσις χώρας τὰ ἀρχαιότερα καὶ νεώτερα μηχανήματα, διὰ τῶν ἐποικιστῶν χρῆσιν ὁ ἀνθρώπος πρὸς μεταφορὰν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ καταδεχθῇ πῶς αἱ ἀποχωρίζουσαι τὰς διαφόρους χώρας ἀποστάσεις βαθμυδὸν σὺν τῇ προσόδῳ τῶν ἐπιστημῶν ἐξηφανίσθησαν. Ἐν τῇ ἐκθέσει συγχρόνως ἐκτεθῇσονται προϊόντα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ παντὸς εἴδους, κατὰλληλα ὅπως δεῖξωσι τὴν ἐν τῷ παρελθόντι κατὰστασιν τῶν βιομηχανιῶν, τὴν παροῦσαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὰ πρὸς βελτίωσιν ἀπαιτούμενα.

Πλεῖν, ἀμαξαί, ἀκατέργαστα καὶ κατεργασμένα προϊόντα, καὶ μηχανήματα τῆς κατεργασίας ἐκτεθῇσονται ἡ ἀπλὸς πανομοιότυπα αὐτῶν διαγράμματα καὶ ἰχνογραφήματα.

Θὰ ἀπονεμηθῶσι 500 διπλώματα χρυσῶν νομισματοσημῶν, 1000 ἀργυρῶν, 1500 ὀρειχαλκίνων καὶ 2000 ἔπαινοι.

Ἐν αἱ εἰσπράξεις καλύψωσι τὰ ἔξοδα καὶ μείνῃ περισσεύμα, διὰ τούτου ἰδρυθήσεται σχολὴ τεχνικὴ, καλλιτεχνικὴ, καὶ βιομηχανικὴ.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, τῆς ὁποίας τυγχάνει μέλος, τὸ ἕκτον τεῦχος τῶν Ἀρχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου τοῦ Ρίου Ἰανέιρου, περιέχον ἀξιοσπουδάστους ἐρεῦνας περὶ τοῦ ἐνεστιώτους ὡς καὶ περὶ τοῦ προϊστορικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βρασιλίας. Μετ' αὐτοῦ ἀνεκινώθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μακρὸν ὑπόμνημα τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου περὶ τῆς Βρασιλιανῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀντικειμένων τῶν εὐρεθέντων ἐπὶ τεχνῶν τοῦ τινος λόφου ἐν τῇ νήσῳ Μαριγό, χρησιμεύοντος ὡς νεκροπόλεως. Κατὰ τοὺς χρόνους εἰς οὓς ἀνάγονται τὰ ἐπὶ τοῦ λόφου εὐρεθέντα οἱ ἀποθνήσκοντες ἐθάπτοντο μὲν τὸ πρῶτον ἀλλοχοῦ, εἴτα δ' ἀφοῦ διελύοντο αἱ σάρκες ἐλαμβάνοντο τὰ ὀστά καὶ κλειόμενα ἐν ὑδρίᾳ ἀπετίθεντο ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ λόφου μετὰ πληθῆος ἀναθημάτων. Οὕτω κατέστη ἡ ἐν λίγῃ νεκροπολὶς πλούσιον μεταλλεῖον ἀρχαιοτήτων, ὅπερ μετὰ ζήλου καὶ νοημοσύνης ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ Βρασιλιανοὶ ἀρχαιολόγοι. Τὰ ἀξιολογώτερα προϊόντα τῆς βιομηχανίας τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀνήκουσιν εἰς τὴν κεραμευτικὴν, καὶ εἶνε λίαν ποικίλα.

— Ἐξεδόθη ὁ πέμπτος τόμος τῆς «Παγκοσμίου Ἱστορίας» τοῦ Μαρίου Fontanes, περιέχων τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1400—430 π. Χ., καὶ τελευτῶν εἰς τὸν θάνατον τοῦ Λεωνίδα.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἔπιπλον» εἶδε τὸ φῶς ἐν Παρίσις μονογραφία περὶ τῆς ἐπιπλοτεχνίας, ἥτις πολλάκις παρηγγαγεν ἀριστοτεχνήματα. Ἐν αὐτῇ ὁ συγγραφεὺς σπουδάζει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐπιπλοῦ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τέτῃ, τῷ μεσαιῶνι καὶ τῇ ἐποχῇ τῆς ἀναγεννήσεως.

— Ὁ Γάλλος λογογράφος ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Max O'Rell ὀνομαστὸς γενόμενος ὡς συγγραφεὺς τῶν περιέργων βιβλίων περὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς («John Bull et son île», «Les filles de John Bull»), ἔργων ἄτινα ἔσχον ἐξαιρετον ἐπιτυχίαν ἄμα ἰδόντα τὸ φῶς, ἐδημοσίευσεν ἄρτι τοὺς «Προσφιλεῖς γείτονας», συγγραφὴν ἔνθα πάλιν περὶ τῶν Ἀγγλῶν ὁ λόγος. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον γεγραμμένον μετὰ τῆς αὐτῆς εὐθυκρισίας καὶ παρατηρητικότητος πραγματευέται περὶ τοῦ ἀγγλικικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ ὄψιν.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν Γαλλίᾳ, τὸ Φίγαρω πρωτότυπον ἰδέαν ἐπενόησεν. Ἀντὶ τῆς παραθέσεως τῶν προσωπογραφιῶν ἡ τῶν βιογραφιῶν τῶν ὑποψηφίων, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φιλολογικῷ αὐτοῦ παρρητήματι πανομοιότυπα τῶν ὑπογραφῶν ἐξήκοντα καὶ πέντε τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὅφ' ἐκίστην δ' αὐτῶν τὸν ἠθικὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀνδρὸς εἰς ὃν ἀνήκεν ἡ ὑπογραφή ἐξηγμένη ἐκ τῆς ἀκριβοῦς παρατηρήσεως τοῦ γραφικοῦ χαρακτηρισμοῦ ταύτης, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς γραφογνωσίας. Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Φερρῦ, Φρισινιέ, Κασσανιάκ, Ροσεφόρ, Κλεμάνσῶ, Κλόβις Οὐγκ, Δουκὸς δὲ Βρόξι, Σπούλλερ καὶ λοιπῶν παρέσχον ἄφθονον ὕλην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ευφρῶν ὀρισμῶν καὶ παρατηρήσεων εἰς τὸν γραφογνωστὴν τοῦ παρισινοῦ φύλλον.

— Τῇ 29 (v) Σεπτεμβρίου ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπέστατα ἐν τῇ παραρρητίῳ πόλει Δυσσελδέρφῃ ἡ ἑβδομηκονταετηρίς τοῦ Ἀνδρέα Ἀχεμπαχ, τοῦ μεγάλου γερμανοῦ σκηνογράφου, καὶ ἐν γένει τοῦ πρώτου ὄντων τῶν ζωγράφων τοῦ αἰῶνος μας εἰς τὸ ἔδος τοῦτο τῆς τέχνης.

— Ἐν Λονδίῳ ἐπωλήθη τελευταῖον διὰ δημοπρασίας ἡ συλλογὴ τῶν αὐτογράφων τοῦ ἀποθανόντος Fr. Naylor. Μεταξὺ ἄλλων ἐπωλήθησαν ὁ «Προμηθεύς» τοῦ Λόρδου Βύρωνος ἀντὶ 750 φρ., ἡ «Πολιορκία τῆς Κορίνθου» ἀντὶ 3,000 φρ. Δώδεκα ἐπιστολαὶ τοῦ Κρόουλου Dickens ἐπωλήθησαν

ἀντὶ 400 φράγκων, ὁπὼτ' ἐπιστολαὶ τοῦ Βασιγεκτωνὸς ἀντὶ 750. Λατινικῇ τὴς δὲ ἐπιστολῇ τοῦ Φιλίππου Μελλίγγωνος ἀντὶ 200 φρ.

— Ὡς μικρότερον βιβλίον τοῦ κόσμου ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε βιβλίον ἐπιγραφόμενον *Officiolum* ἐκδοθὲν ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ *Giunti*. Τελευταῖον ὅμως ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βολωνίας ἀπέκτησεν ἐκδοσιν τοῦ *Βενέκα*, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ 17 αἰῶνος, ἥτις εἶνε κατὰ ἐν τρίτον μικρότερα τοῦ μέχρι τοῦ νῦν μικροτέρου θεωρουμένου *Officiolum*.

— Ἐν Πετρούπολει ἤρξαντο τὰ μαθήματα τῆς χειμερινῆς ἐξαμηνίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν ᾗ εἰσῆχθησαν νέαι αὐστηρότεραι διατάξεις. Μία τῶν διατάξεων τούτων εἶνε καὶ ὅτι εἰς οὐδὲν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἂν δὲν φέρῃ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρισθεῖσαν ἰδιόζουσαν τοῦ φοιτητοῦ σπολήν.

Στρασδοῦργον, τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1885

Τῇ 18 Σεπτεμβρίου ἐγένετο ἐνταῦθα ἡ ἐν ῥέξει τῶν ἐργασιῶν τῆς 58 συνελεύσεως τῶν γερμανῶν φυσιοδιφῶν καὶ ἱατρῶν, ἡ κατ' ἔτος κατὰ Σεπτέμβριον εἰς ἄλλην ἐκάστοτε πόλιν τῆς Γερμανίας συνερχομένη. Ὑπερχίλιοι γερμανοὶ φυσιοδίφαι καὶ ἱατροὶ συνέρχοντο εἰς τὸ ἀρχαιότατον γερμανικὸν πανεπιστήμιον τοῦ Στρασδοῦργου, ὅπως τοὺς συνδεάμενους ἀνέωρσαν, μετὰ τούτων τὰς ἰδέας ἀνταλλάξωσι, καὶ τὰς ἰδίαις ἐκαστοῦ ἐργασίας ἀνακοινώσωσι. Τὴν συνελευσιν ἡνέφωξεν ὁ πρῶτος πρόεδρος περίφημος κλινικὸς *Kurssmaul* δι' ὥραιον λόγον, ἐν ᾗ ἐξέμνησεν τὸ Στρασδοῦργον ὡς μίαν τῶν παλαιότερων ἐστῶν φυσικῶν καὶ ἱατρικῶν σπουδῶν. Μετὰ τὸν πρόεδρον ὠμίλησεν ἀλληλοδιαδόχως ὁ ὑπουργὸς *von Hoffmann* ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ πρύτανης ὅπως χαιρετίσωσι τὴν συνελευσιν ἐν ὀνόματι τῆς χώρας, τῆς πόλεως καὶ τοῦ πανεπιστημίου. Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα. ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πολὺς ζωολόγος καὶ βιολόγος *Weissmann* ἐκ *Freiburg*, ὅστις διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τὰς νέας αὐτοῦ ἰδέας περὶ τῆς θεωρίας τῆς ἀναπτύξεως. Ὁ *Weissmann* παραδέχεται μετὰ τοῦ *Δαρβίνου* ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὄντων εἶνε πρὸ πάντων συνέπεια τῆς φυσικῆς διακολλῆς καὶ τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος, ἀπορρίπτει ὅμως τὴν ἰδέαν ὅτι ἀτομικῶς κηθεύεται μεταμορφώσεως εἰς κληρονομικαὶ καὶ ἐπομένως χρησιμεύουσιν πρὸς μεταμόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀπογόνων. Ὁ *Weissmann* παραδέχεται ὅτι μόνον δεῖναι αἱ ἰδιότητες εἰς κληρονομικαί, αἵτινες ἀπὸ τῆς γεννήσεως εἰς ἄτομον τι ἀνήκονσι, καὶ ὅτι αἱ μικραὶ διαφοραὶ αἱ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἔμφυτοι, μεταδιδόμεναι εἰς τοὺς ἀπογόνους, καὶ βαθμὴδὸν πολλαπλασιαζόμεναι εἰσὶν ἐν καταστάσει νὰ μορφώσωσι νέα εἶδη. Παραδέχεται πρὸς τούτοις ὅτι ἐλάχιστον μέρος τοῦ βλαστοπλασματος μένει ἀναλλοίωτον κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βλαστοῦ εἰς ὄργανισμον, καὶ χρησιμεύει μόνον ὡς βάσις τῶν βλαστοκυττάρων τοῦ νέου ὄργανισμοῦ, ὅστις ἐπομένως ἐκ τῶν μεταμορφώσεων ἃς οἱ γονεῖς ὡς ἄτομα ἔπαθον οὐδέμιαν δύνανται νὰ κληρονομήσῃ. — Ἐναντίον τῶν νέων τούτων ἰδεῶν ἀπήντησεν ὁ *Virchow*, ὁ διακρινόμενος διὰ τὴν συντηρητικότητά αὐτοῦ.

Ἡ συνελευσις διαρκέσασα τέσσαρας ὅλας ἡμέρας, καὶ ὅς οἱ συνελθόντες ἐπιστήμονες ἐν τοῖς οἰκείαις τμήμασι ἐπιμελῶς καὶ δραστηριῶς εἰργάσθησαν. Ὁ ἡδυνάμην πλεῖστα ὅσα νὰ ἀναφέρω περὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων, φοβόμεναι ὅμως ὅτι ὁ χώρος τοῦ Δελτίου δὲν ἔσθαι ἐπιτρεψέι τοῦτο. Ὁ ἔτι μόνον δύω λέξεις περὶ τοῦ λόγου δν ὁ γνωστὸς παθολόγος καὶ πολιτικός τῆς γερμανικῆς μητροπόλεως *Virchow* κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνεδρίασιν ἐξέφωρῃσεν. Ὁ *Virchow* ὠμίλησε δύο περίπου ὥρας μετὰ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ εὐφραδείας περὶ *Acclimatisation* προσπαθῆσαι νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ βόρειοι λαοὶ καὶ πρὸ πάντων οἱ γερμανοὶ δὲν εἶνε ἐν γένει ἐν καταστάσει νὰ συνειθώσωσιν εἰς νέα κλίματα, καὶ ὅτι πρὸ πάντων ἐν Ἀφρικῇ ὁ Γερμανὸς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιζήσῃ. Ἐκ τοῦ ὅλου λόγου φαίνεται ὅτι ἀποδοκιμαζέται τὴν ἀποικιακὴν μὲνιν τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαγγελαρίου.

I. H. II.

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως ὑπουργεῖον κητέθηκεν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἑθνομολογικῆς Ἑταιρίας πολυάριθμα καὶ μεγάλης ἱστορικῆς σημασίας ἀντικείμενα. Ἐν αὐτοῖς καταλέγονται ὀπλισμοί, κράνη, κνίμυδες καὶ θώρακες διαφόρων εἰδῶν τοῦ 12ου αἰῶνος Καταλάνων, Φράγκων καὶ τῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς σώμασι τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ὑπηρετούντων τουρκο-

πούλων. Πάντα τὰ δωρήματα ταῦτα ἔχουσιν ἀνευρεθῆναι ἐντὸς τοῦ φρουρίου τῆς Χαλκίδος, ἐκτὸς δ' αὐτῶν τὸ μουσεῖον ἐπλουτίσθη χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου καὶ δι' ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων τῆς μεσαιωνικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, ἐν οἷς λίαν ἀξιοπεριεργον εἶνε εἰς ἐκ χρυσοῦς καὶ ἀργυρᾶς μυρίνου σταυρὸς, ὅστις κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα περιεφέρετο ὡς θυματοῦργος ὑπὸ καλογηρῶν, ἀξιούντων, ὅτι ἀνήκεν εἰς τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον.

— Ἐξεδόθησαν εἰς ὁγκώδη τόμον «Οἱ νόμοι τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου», βιβλίον χρήσιμον ἐν πολλοῖς, καὶ ὁ περιέχον πᾶντας τοὺς νόμους, βασιλικὰ διατάγματα, ὑπουργικὰς διατάξεις καὶ ἐρμηνείας, διατυπώσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν Σχολῶν, ὡς καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμοὺς, τοὺς ἀφορῶντας τὴν ἀνώτατον ἱδρυμα ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον. Ἡ φροντίς περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν Νόμων ὡς καὶ ἡ τύπωσις αὐτῶν ἐγένετο ἐπὶ τῆς πρυτανείας τοῦ κ. Κ. Ν. Κωστή τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ πρώην γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀρ. Βαμπᾶ. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπώμεν παραθέτομεν κατὰλογον τῶν Γυμνασίων ἀλλοδαπῆς τῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοβαθμίαν πρὸς τὰ τοῦ ἡμετέρου Κράτους. Εἶνε ταῦτα: ἡ Μιγάλη τοῦ Γένους Σχολή, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑμπορικὴ Σχολὴ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ζωσιμική Σχολὴ Ἰωαννίνων, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἱεροσολύμων, ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ Σμύρνης, τὸ Γυμνάσιον Χίου, τὸ Γυμνάσιον Σάμου, τὸ Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης, τὸ Γυμνάσιον Μιτυλήνης, τὸ Γυμνάσιον Βιτωλίων, τὸ Γυμνάσιον Ἡρακλείου Κρήτης, τὸ Γυμνάσιον Κυθωνίων, τὸ Γυμνάσιον Σεργίων, τὸ Γυμνάσιον Νεαπόλεως Κρήτης, καὶ τὰ Ζαρίφεια Ἐκπαιδευτήρια Φιλιππουπόλεως.

— Ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐδημοσιεύθη εἰς φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς καὶ αἱ ἄλλαι δημόσιαι συμπράξεις ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐν Γενεύῃ συνελευσέως τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1884 διεθενοῦς Συνόδου τῶν Συλλόγων τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον δημοσιεύεται ἐν εἰδίᾳ προσαρτήματος τῆς λογοδοσίας τοῦ 1884 ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Σεπτεμβρίου 27 Παρασκευή.

Διὰ Β. Διατάγματος ἀνεστάλη ἡ ἐξαργύρωσις καὶ ἐκκλήβη ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν τραπεζικῶν γραμμάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, χορηγούσης δάνειον εἰς τὸ δημόσιον ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἐκ δραχμῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων εἰς μεταλλικὸν καὶ ἐτέρων δώδεκα ἑκατομμυρίων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τόκῳ 1 %.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκταὶ αἱ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν προτάσεις τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ὅπως ἀντὶ δανείου ἐκ 4,000,000, ὧν τὰ δύο εἰς χρυσόν, λάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἰς τὰς νήσους, ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ τὸ περὶ τούτου Β. Διάταγμα.

Καὶ τρίτον δὲ μετ' αὐτὰ διάταγμα ἐδημοσιεύθη περὶ ἀναγκαστικῆς ἐν Θεσσαλίᾳ κυκλοφορίας τῶν γραμμάτων τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς, χορηγούσης εἰς τὸ δημόσιον δάνειον 1,000,000 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ 800,000 εἰς χρυσόν.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφ τῆς Κυβερνήσεως τὸ διάταγμα περὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. Ἐνὸς διακεῖ ἡ ἐπιστράτευσις ἐπιτρέπεται νὰ ἀυξηθῇ ἡ δύναμις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ εἰς ναῦτας καὶ θερμαστὰς μέχρι δύο χιλιάδων. Ἐπίσης ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα περὶ κλήσεως ὑπὸ τὰ ὅπλα δύο σειρῶν ἐκ τῶν ἐφέδρων ναυτῶν, τῶν ἀγόντων τὴν μικρότεραν ἡλικίαν.

Ἡ δὲ συνιστάμενη ναυτικὴ μοῖρα θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τοῦ θαρρακοδρόμου Γεωργίου, τοῦ εὐδρόμου Ν. Μιαούλη, τοῦ δρόμου Ε. Βιλλιάδος καὶ τῶν ἀμφοβαρίων Σπετσῶν καὶ Ἰθράς. Ἐκ τῶν πλοίων τούτων ὅσα εὐρίσκονται ἐν διαθεσιμότητι διεστέλλονται ὡς ἐξοπλισθῶσι ταχέως.

— Τῇ προῖκᾳ τῆς παρελευσέως Δευτέρας δεινὸν δυστύχημα συνέβη ἐν τῇ μόλις ἐγκαινισθείσῃ ἀπὸ Κορίνθου εἰς